# სამშობლოს გმირებს

''

ნარა არს წესი ჩვენ ქართველთა, რათა
ვიხილოთ მტერი ჩვენკენ მომავალი,
შეუბმელად
ზურგი შემოვაქციოთ, დაღათუ იყოს
სიკვდილინ. ქართველი სარდლის
ნათქვამი ბრძოლაში XVIII საუკ.
ნქ ა რ თ ლ ი ს ც ხ ო ვ რ ე ბ ან

გამოჩნდებოდა ბუქი და მტვერი, დღეს თქვენს საფლავებს
გადაჰფენია
კორიანტელი ამტკდარი ცამდე, გადაფოთლილი ვაზის
ჩრდილები
მტვრევით მოჰქროდა სეტყვასებრ მტერი ცოცხალი არი თქვენი გენია,
და ქართლს ურდონი თვალებით ნთქავდნენ! და ჩვენს მოდგმაში თქვენ
არ ილევით!

წინ ვინ დაუდგეს წარღვნათ ნიაღვარს, ვხედავთ ერეკლეს
კრწანისის ველზე,
ქარიშხლის შეხლას, ცეცხლის კვეთებას, მარაბდას– ცხრა ძმას
ხერხეულიძეს,
თქვენ დაუდექით და თქვენი თქმული მაგრამ ცხრა ძმაზე
მრავალჯერ მეტი
დღესაც ანდერძად გულს დაგვედება დღეს
სამშობლოსთვისგანგმირული წევს!

– არა, არ არის წესი, ქართველმა ვეღარ დაჰხედონ მტკვარსა
და რიონს
მტერს შეუბმელად ზურგი უჩვენოს, და ვეღარც ვაზებს გადუსვან
ხელი
მტერი კი არა, თუ გინდ სიკვდილმა მაგრამ სამშობლოს უკვდავ
დიდებას
სამშობლოს საზღვრებს შემოუჭენოს შეეხნენ გმირნი გმირულ
სახელით!

თქვენი შე ხედვა ქარიშხალს ჰგვანდა, მრავალ ცხრა ძმაზე მეტი
ვაჟკაცი
როცა მიჰქროდით სამშობლოს მცველად, მიიბრძვის ხელში შიშველი
ხმალით,
როგორც ხანძარი განძვივნებული რომ შეანათონ სამშობლო

მხარე
გამხმარი თივის გადასაწველად!                    საქმით, გმირობით, სიმაგრის ძალით!

– არცა ვის ვეკმოთ, არცა ვმსახუროთ! –          მკერდით გაჰკვეთეს გრიგალთა ბური,
თქვენს ხმალს თქვენივე სისხლით ეწერა,          ცეცხლის ელღვარი ამტყდარი ცამდე,
და გულზე მჯდარი მტერი წყეული                 და საქართველო, ჩვენი ხელთქმნილი,
არ დაგრჩენიათ დაულეწელად!                    სცოცხლობს, იცოცხლებს უკუნისამდე!